

GUANYADOR DEL REpte 392 -MIRALLS.

Un relat de: [REpte CLÀSSIC](#)

Guanyador del repte 392

títol Lenemic necessari

Extensió màxima 300 paraules

proposar per: Senyortu

Guanyador:Cesc602 Cesc602

MIRALLS.

Em treu de polseguera. Des que tenia set anys no m'ha deixat estar. Quan el veig em bull la sang, em segueix a totes parts. Durant les meves passejades, de reüll, l'observo a les grans vidrieres de les tendes o als miralls dels cotxes aparcats, la seva imatge és present arreu; la seva manifestació és tan angoixant que no tinc espai íntim per a mi; el sento a la meua pell, el seu alè m'enterboleix el cap i em fa perdre el seny. Al sentir la seva veu, el meu cervell es desfà en plors. Davant meu, palplantat l'he vist nu, prepotent, excitat; la seva imatge m'ha produït repulsió, fàstic, ganes de vomitar; l'estomac s'ha arronsat en veure el seu cos, veient el seu sexe amenaçant. Són molts *anys!!. He arribat al punt de voler deixar-ho tot. Sense acomiadaments. He pensat fins i tot com: de nit, davant * la meua amiga la lluna plena, amb la fosca, a la Rambla, al balcó del Mediterrani. Saltar al buit, per trobar la pau. Estava decidida. No em quedava temps. Implacable, el seu pas em feia mal.

Ho he explicat. Em miren amb compassió i indiferència.

El pas que he donat és un altre, un pas que significa la mort d'aquell espectre, la mort si més no, la desaparició d'aquell ésser que no reconec i que no em deixava viure amb la seva presència constant. Quan l'efecte de la medicació passi, la primera cosa que faré serà mirar-me al mirall d'en peus, nua, i veuré si encara queda algun rastre de l' Home que mai he volgut ser.